

פתח דבר

בהמשך לחוברות "וראיתם אותו" ו"לכל אנשי הדור" שיצאו לאור על ידינו, והתקבלו בחביבות ובשמחה אצל קהל אנ"ש והתמימים; ובקשר עם י"א ניסן, יום הולדתו הקי"ד של הרבי שליט"א מלך המשיח, ובפרט בשנה זו, בה ימלאו שלושים שנה לתחילתו של מעמד חלוקת השטרות לצדקה בימי ראשון; ובקשר עם שנת הקהל אשר נמצאים אנו בעיצומה; מוציאים אנו בזאת קובץ מיוחד זה, "עניין נצחי", על חלוקת השטרות לצדקה.

בקובץ זה ניתן למצוא:

א. דבר המלך המשיח – חלקים משיחת כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א מש"פ צו ה'תנש"א.

ב. ויהי בשלושים שנה – סקירה מיוחדת ומרתקת על מעמד חלוקת הדולרים בימי ראשון, עליה התבטא הרבי שליט"א מלך המשיח שהיא "נצחית ולא שייך בה שינוי והפסק".

ג. אי אפשר לשנות את פרטי הנבואה! – נאום מיוחד שנשא הרב זמרוני זעליג שי' צייק, יו"ר האגודה למען הגאולה האמיתית והשלימה, ושליח כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א לעיר הגאולה בת ים, בי"א ניסן ה'תשנ"ה.

אנו תקווה שיפעל קובץ זה את פעולתו, ויזרו את התגלותו השלימה של הרבי שליט"א מלך המשיח, יבוא ויגאלנו ויוליכינו קוממיות לארצינו תיכף ומיד ממש, ונכריז לפניו:

יחי אדונינו מורינו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד!

בברכת הגאולה האמיתית והשלימה

ועד הקהל

לקבלת פני משיח צדקינו

ימות המשיח

י"א ניסן ה'תשע"ו – שנת הקהל

קי"ד שנה להולדת כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א

להערות והארות, ולקבלת החוברות בדוא"ל:

vhakhel5776@gmail.com

דבר מלכות

משיחות ש"פ צו, שבת הגדול, ח' ניסן ה'תנשא

– תרגום מאידית –

האלקים". ובהיות אצלו שני ענינים אלו – "איש (ו)האלקים" – יש בכח משה לחבר אלקות עם העולם (כפי שהי' בגלוי במשכן משה).

ובפרטיות יותר – י"ל ששני קצוות אלו בממוצע הם שני הענינים של "משה" ו"איש האלקים" (הכפל בתחילת המזמור):

אע"פ ש"איש האלקים" הוא חיבור של שני קצוות ("איש" ו"האלקים") כפי שהם באדם אחד (משה)⁴ אבל מ"מ שם

. . 1. שני ענינים אלו – וי"ל שאלו הם שני הענינים בכפילות שבתחילת וסיום מזמור צדי"ק – היו בשלימות ובגלוי אצל משה רבינו – שהוא הממוצע המחבר בין הקב"ה ובנ"י, "אנכי עומד בין ה' וביניכם"¹, וממוצע צריך להיות בו משני הענינים שהוא מחבר²:

על "איש האלקים" אומרים חז"ל³ "אם אלקים למה איש ואם איש למה אלקים כו', מחציו ולמטה איש מחציו ולמעלה

(1) ואתחנן ה, ה.

(2) ראה בארוכה ד"ה פנים בפנים תרנ"ט.

(3) דב"ר פי"א, ד. מדרש תהלים עה"פ (במדרש תהלים שלפנינו הובא רק בבא הראשונה "ממחציתו ולמטה נקרא איש". אבל במדרש תהלים באבער הובא כל המאמר). וראה "קובץ י"א ניסן" הנ"ל אות ב. וש"נ.

(4) דאף שמפשטות הלשון משמע, שבמשה היו ב' ענינים נפרדים, "איש" ("מחציו ולמטה"), ו"האלקים" ("מחציו ולמעלה"), והחידוש במשה הוא, שהוא "האלקים" "מחציו ולמעלה" (משא"כ שאר בני אדם הם כולו בבחי' איש, גם מחציו ולמעלה) – הרי, מפשטות לשון הכתוב ("משה איש האלקים") מובן, שהיות

שמשה הוא איש אחד, נשמה בגוף אחד, הרי הוא "איש האלקים" בכל מציאותו* (ראה ד"ה פנים בפנים הנ"ל, מע"ח שער לאה ורחל בסופו. וראה "קובץ י"א ניסן" שם), שגם "מחציו ולמטה" (בעסקו בענינים גשמיים) הוא חלק מ"איש) האלקים", וגם "מחציו ולמעלה" (בעסקו בענינים רוחניים) הוא חלק מ"איש (האלקים)" (משא"כ בשאר בני אדם, אף שיש להם ב' חלקים – נשמה וגוף, נשמה היא "חלק הוי' עמו", "חלק אלוקה ממעל ממש", וגוף הוא נברא גשמי).

(* ראה פי' מהרד"ו לדב"ר שם, שמפרש מאחז"ל זה ע"פ הפדר"א (פמ"א) משה הי' רגליו עומדות בהר וכולו בשמים, וקורא לחלק

משיתיהו⁹ – משם מ"ה¹⁰ (ונחנו מה¹¹), שם הוי'¹² (למעלה מ"איש האלקים"¹³), אלקות שלמעלה מהבריאה. וידוע הפירוש בזה¹⁴, ששרש נשמת משה הוא מדרגא גבוהה מאד, בחי' מים (עלמא דאתכסיא¹⁵), שלמעלה מארץ ויבשה (מקום מושב האדם), ומשם – "מן המים – משיתיהו" בגלוי (בעלמא דאתגליא, עד ב) עולם הזה הגשמי. כך שכפי שהוא נמצא כנשמה בגוף פה למטה ה"ה בגלוי "מן המים", דבוק בגלוי למקורו למעלה (בדוגמת דגי הים שתמיד קשורים בגלוי למקור חיותם – מי הים¹⁶).

אלקים בגימטריא הטבע⁵, זוהי הדרגא באלקות ש"מתלבשת" ומחי' את טבע העולם. ולכן נאמר "איש האלקים", כיון שבחי' "איש" ("מחציו ולמטה") של משה, כפי שהוא קשור עם העולם, מתאחד (רק) עם "האלקים" (אלקות שבערך הבריאה)⁶ אבל לא עם הוי' (שם העצם⁷ כו'), גילוי האלקות שלמעלה מהעולם (שנברא בשם אלקים, בראשית ברא אלקים⁸).

אמנם "משה" (שנאמר לפני "איש האלקים") הוא על שם "כי מן המים

(שער שם בן ד') פ"א. מו"נ ח"א פס"א ואילך.

עיקרים מאמר ב' פכ"ח.

⁸ בראשית א, א.

⁹ שמות ב, י.

¹⁰ תו"ח שמות קטז, א. אוה"ת תצוה ע' א'תרה. ע' א'תרכג. וראה גם תו"א יתרו סט, ריש ע"ב. מג"א צט, ג. ובכ"מ.

¹¹ בשלח טז, ז. ח.

¹² ראה סה"מ תקס"ב ע' קלו. אוה"ת וארא ע' רג. ובכ"מ.

¹³ ראה תו"א יתרו שם. לקו"ת ואתחנן ג, ד. אוה"ת עקב ע' תקצט. ובכ"מ.

¹⁴ ראה תו"ח ואוה"ת שבעה ערה 57. ובכ"מ.

¹⁵ תו"א בשלח סב, א-ב. ובכ"מ.

¹⁶ וראה ע"ז ג, ב: מה דגים שבים כיון

שעמד בארץ איש ולחלק שבשמים אלקים.

⁵ פרדס שער יב (שער הנתיבות) פ"ב. ר"ח שער האהבה פ"ו ד"ה והמרגיל (קכא, ב). וראה שם שער האהבה ספ"א ד"ה וכדי להבין (גב, ד). של"ה פט, א (דאיתא בזהר); קפט, א (ומרמוז בזהר); שות, ב. שו"ת חכם צבי סי"ח. שעהיה"א רפ"ו.

⁶ ולאידך גיסא יש לומר: מכיון שזוהי "איש האלקים" (אלקות שבערך הבריאה), הרי "איש" ("מחציו ולמטה") לא מתאחד לגמרי עם "האלקים" ("מחציו ולמעלה"), וגם לא נמשך האלקות למטה מבחי' איש (בבחי' אנוש וכיו"ב); משא"כ ע"י התאחדות משה עם עצמותו ית', שזוהי התוכן ד"תפלה למשה", בכחו לאחד "איש" ו"האלקים", וגם להמשיך אלקות למטה מבחי' איש כו', כדלקמן בפנים סעיף י.

⁷ כס"מ הל' ע"ז פ"ב ה"ז. פרדס שער יט

– "ומעשה ידינו כוננה עלינו מעשה ידינו כוננהו":

כיון שאצל משה (ממוצע המחבר) היו שני הענינים ("משה" ו"איש האלקים") – שלכן ישנו אצל משה למטה ענין הנצחיות והקביעות (כח הבל"ג) בגלוי [כמרומו בהמשך המזמור¹⁷: "מעון אתה היית לנו בדור ודור, בטרם הרים ילדו גו' ומעולם עד עולם אתה א-ל גו', כי אלף שנים בעיניך כיום אתמול גו'" – וכך נמשכת הנצחיות בזמן גם אצל "משה איש האלקים"¹⁸ בהיותו בטל לאלקות], נצחיות במשה עצמו, ש"משה לא מת"¹⁹ (ובכל דור ודור ישנו אפתשטותא דמשה²⁰, נוסף על בחי' משה שבכל א' מישראל²¹), וכן בכחותיו ופרטיו²²,

נמצא ש"משה איש האלקים" רומז על שני הענינים הנ"ל אצל משה: (א) "משה" – התקשרותו (פה למטה) עם אלקות שלמעלה מהבריאה (שנותנת את הכח לגלות אלקות למטה ולשנות את העולם, ולהמשיך נצחיות, כח הבלי גבול – למטה), ו(ב) "איש האלקים" – התקשרותו (כאיש) עם אלקות שבערך הבריאה, וזה נותן את הכח להמשיך אלקות בערך ל(בני"י) נשמות בגופים בעולם, באופן שיכולים להעשות כלים (מצד ענינים הם), ובאופן של קביעות, לגילוי אלקות שבערך הבריאה, עד ל"ושכנתי בתוכם" – גילוי אלקות שלמעלה מהבריאה.

ז. עפ"ז יובן גם הכפל בסיום המזמור

שנותינו בהם שבעים שנה גו'" – הוא חלק מהעונש כאשר "זרמתם שנה יהיו גו' שתה עונותינו גו'".

¹⁹ סוטה יג, סע"ב. זח"א לג, סע"ב. וראה בארוכה לקו"ש חכ"ו ע' 6 ואילך.

²⁰ זח"ג רעג, א. תקו"ז תס"ט. וראה תניא פמ"ד (סג, א). ועוד.

²¹ ראה תניא רפמ"ב.

²² כי שלימות ענין הנצחיות היא דוקא כשנמשכת וניכרת בכל הפרטים, דבאם פרט א' אינו נצחי ה"ז מורה על "חלישות" גם בהענינים שהם נצחיים, כי יש נתינת מקום ואפשריות להיפך הנצחיות.

שעולין ליבשה מיד מתים, אף בני אדם כיון שפורשין מד"ת ומן המצוות כו'. וראה גם ברכות סא, ב.

¹⁷ ולהעיר מסיום מזמור שלפני זה (מזמור פט): ברוך ה' לעולם אמן ואמן, שאמן בכלל מורה על קיום הדבר (גמר הנצחון – ראה נזיר בסופו), ואמן בכפליים מורה על הקיום והתוקף באופן נצחי. וענין זה נמשך לעולם, בפירושו מקום זמן (ראה סה"מ תש"ח ע' 160. ובכ"מ), וגם בפירושו נצחיות (ראה המשך מים רבים תרל"ו פנ"ז ואילך). וראה יהל אור ע' תשכד השייכות ד"אמן" עם עיסקא דשבתא כפול (דלקמן בפנים).

¹⁸ ומה שבהמשך המזמור מדבר בקוצר זמן האדם ("כל ימינו פנו בעברתך גו' ימי

שהוא מחזק את "מעשה ידינו" עצמם, ז.א. שה"כוננהו" חודר בפנימיות גם ב"מעשה ידינו" (ולא רק באופן ד"כוננה עלינו")²⁶.

- ויומתק בזה שכפל בכלל מורה על קיום הדבר באופן נצחי - כפליים לתושי²⁷ (שהוא לא רק פעמיים ככה, אלא יתירה מזה באיכות ובתוקף). וכפל קשור גם עם הגאולה²⁸ - גאולה נצחית²⁹.

ח. ובפרטיות יותר - ע"פ ביאור רש"י³⁰ בכפל זה: "ושני פעמים ומעשה ידינו כוננהו, א' על מלאכת המשכן שבירכן לישראל והתפלל שתשרה שכינה במעשה ידיהם במשכן, וא' שתהא ברכה במעשה ידיהם". ועפ"ז י"ל, שכפל זה מרמז על ברכה כפולה של משה ש"מעשה ידינו" יהיו נצחיים - הן "מעשה ידינו" בעניני קדושה (בדוגמת מעשה המשכן), והן ב"מעשה ידינו" בעניני רשות וחול, "מעשיך"³¹

עד שגם "מעשי ידי משה (משכן שעשה משה) נצחיים"²³ -

לכן ה' דוקא למשה את הכח להמשיך את השכינה למטה²⁴ ע"י תפלתו "ויהי נועם גו", "יהי רצון שתשרה שכינה במעשה ידיכם", באופן ד"כוננה עלינו" - בקביעות, לדור דור (עד שבזה "מעשה ידינו כוננהו") מרומזת הנצחיות דבית המקדש השלישי, שאינו חרב לעולם, כנ"ל).

וכשם שאצל משה עצמו ישנם שני ענינים אלו ("משה" ו"איש האלקים"), כך ישנם שני הענינים (כפל) בברכת ותפלת משה ("ויהי נועם גו") - (א) המשכת השכינה במשכן, אלקות שלמעלה מעולם, (ב) באופן שזה מתלבש בפנימיות שלמטה - ויש לומר שהם מרומזים בכפל הלשון (א) "מעשה ידינו כוננה עלינו" - באופן של מקיף מלמעלה, "להיותו בלי גבול ותכלית"²⁵, (ב) "מעשה ידינו כוננהו",

²⁸ ראה יל"ש ר"פ לך לך (רמז סד). וראה ד"ה ויאמר גו' לך לך באוה"ת תרדע, א. תרכ"ז. תר"ל - הובא בסד"ה נחמו עת"ר.

²⁹ ראה מכילתא בשלח טו, א. הובא בתוד"ה ה"ג ונאמר - פסחים קטז, ב. ועוד.

³⁰ עה"פ תהלים כאן.

³¹ אבות פ"ב מי"ב. וראה רמב"ם הל' דעות ספ"ג. טושו"ע או"ח סרל"א.

²³ סוטה ט, סע"א. וראה לקו"ש חט"ז ע' 465, ובהנסמן שם. לקו"ש חכ"ש שם.

²⁴ ראה שהש"ר רפ"ה: עמד משה והורידה (השכינה) לארץ. . ואימת שרתה שכינה כו' (כדלעיל הערה 27). וראה המשך ההילולא באתי לגני ה'שי"ת.

²⁵ תניא אגה"ק סכ"ג.

²⁶ וראה גם פי' האלשיך עה"פ.

²⁷ לשון הכתוב - איוב יא, ו.

הוא שתי הדרגות (שתי שבתות³⁹) בכל שבת – מעלי שבתא ויומא דשבתא⁴⁰, מנוחה בערך ליגיעה, ומנוחה בעצם⁴¹, ע"ד החילוק בין שם אלקים (אלקות בערך הבריאה) ושם הוי' (אלקות שלמעלה מהבריאה); ובשבת באים שניהם יחדיו, כפול. וי"ל שזהו ע"ד הכפל בתחלת המזמור – "תפלה (ל)משה" (הוי') ו"איש האלקים", ובסיום המזמור – "ויהי נועם ה' אלקינו עלינו", שנועם היא הדרגא דשבת⁴² (וע"ד ענין עשיית המשכן⁸⁹) – "ומעשה ידינו כוננה עלינו", "ומעשה ידינו כוננהו", הן מנוחה בערך ליגיעה דמעשה ידינו, והן מנוחה בעצם (עלינו). ובכללות יותר: כוננהו ב"מעשה

ו"דרכיך"³², שהגם שאלו מעשים הקשורים עם הנהגת העולם, מכניס בהם משה את כח הנצחיות – "ומעשה ידינו כוננהו".

ולהוסיף: "תפלה למשה" הוא חלק מתפלת שבת. ועפ"ז מובן, שלתפילה זו יש שייכות מיוחדת עם שבת³³. ובפרט ש"מזמור שיר ליום השבת"³⁴ הוא חלק מתפלת משה (מי"א המזמורים שאמר משה), עד ש"בא"³⁵ משה וחדשו על שמו מזמור שיר ליום השבת (ר"ת למשה)³⁶

ויש לומר השייכות: עה"פ "מזמור שיר ליום השבת" אומרים חז"ל³⁷ "עיסקא דשבתא כפול". ומבואר בכ"מ³⁸, שהכפל

(בשלח טז, כט) ראו כי ה' נתן לכם השבת (רמז רסא).

³⁸ לקו"ת בשלח ב, ג. יהל אור ריש ע' תרכט. שם בהשמטות ע' תשכד ואילך. ד"ה לך לך תרכ"ז. תר"ל. ובכ"מ. וראה ד"ה אלה תולדות נח תנשא (סה"מ מלוקט ח"ה ע' מז ואילך).

³⁹ ראה ד"ה אלה תולדות גו' הנ"ל בתחלתו. וש"נ.

⁴⁰ זח"א (בהקדמה) ה, ב. ח"ב קלח, א.

⁴¹ ראה אוה"ת נח נו, ב ואילך. ד"ה תפלה למשה תר"ס. ועוד.

⁴² ראה מאמרי אדהאמ"צ תצוה ע' ת ואילך.

³² משלי ג, ו. וראה רמב"ם וטושו"ע שם.

³³ ויומתק בזה שעיקר העבודה דשבת היא עבודת התפלה (ראה ירושלמי שבת פט"ו ה"ג. ספר היראה לר"י אות שיט. הובא ונתבאר בתו"א קיג, א. לקו"ת צו יא, ד. סידור עם דא"ח רצו, ד. ועוד). ובפרט תפלת משה – שחזרין אליו האלף אורות בשבת (וזהו "ישמח משה במתנת חלקו" (סידור האריז"ל במקומו. פע"ח שער השבת פ"ח)). ומבואר בכ"מ השייכות לתפלה למשה לתפלת שבת – ראה אוה"ת ויצא תתמב ב ואילך. ד"ה תפלה למשה תר"ס. ועוד.

³⁴ תהלים מזמור צב.

³⁵ ב"ר ספכ"ב ובמ"כ שם.

³⁶ וראה פע"ח שם: וכשתאמר מזמור שיר ליום השבת תכוין בר"ת שהם למשה.

³⁷ מדרש תהלים שם. יל"ש עה"פ

תשעים:

בתלתא זימני הוה חזקה⁴⁹. ענין החזקה (מלשון חזק) הוא, שב(המשכיות או חזרה ד) שלש פעמים נעשה הדבר קבוע, הוא מתחזק ("כוננה") וכך ישאר לעד.

השלימות המלאה בחזקה דשלשה (פעמים) גופא היא – תשעים, שהוא שלש פעמים שלשים, שלש פעמים שלש פעמים עשר: השלימות דכל מספר היא כאשר הוא כלול מעשר, כיון שעשר הוא שלימות המספר⁵⁰, שמורה על שלימות הענין [ולכן תהי' הגאולה העתידה – גאולה נצחית – קשורה עם מספר עשרה: "עלי עשור"⁵¹ וכו'⁵²]. ועפ"ז – שלשים (עשר פעמים שלש) הוא שלימות בחזקה (שלימות יותר משלש, שש, תשע וכו"ב); ותשעים (שלש פעמים שלשים) הוא השלימות המלאה

ידינו" דימי החול ("ששת ימים תעבוד ועשית כל מלאכתך"⁴³), "ומעשה ידינו כוננה עלינו" ביום השבת, כש"כל⁴⁴ מלאכתך עשוי"⁴⁵.

ושבת – בדוגמת משה – קשורה עם ענין הנצחיות, כידוע⁴⁶ שבכל שבת ישנו מעין ד"יום שכולו שבת ומנוחה לחיי העולמים"⁴⁷, כשתהי' שלימות הגילוי דמנוחה בעצם, מנוחה נצחית. והגאולה ("מיד נגאלין") באה עי"ז ש"משמרין שתי שבתות כהלכתן"⁴⁸ (שתי דרגות אלו בכל שבת⁴⁶, שעיסקא כפול).

ט. ע"פ הנ"ל יש לומר הטעם לכך שתפלה זו – תפלת משה איש האלקים – היא מזמור צד"ק בתהלים, הן מצד המספר (תשעים), והן מצד האות (צ'):

⁴⁷ תמיד בסופה.

⁴⁸ שבת קיח, ב.

⁴⁹ ב"מ קו, ריש ע"ב. וש"נ.

⁵⁰ ראב"ע שמות ג, טו. פרדס שער ב

פ"ב.

⁵¹ תהלים צב, ד. ערכין יג, ב. וש"נ.

⁵² ראה מכילתא בשלח טו, א. וש"נ

(שירה העשירית). תנחומא (באבער) תשא ח. ועוד (מנין העשירי). רמב"ם הל' פרה אדומה ספ"ג (פרה העשירית). ועוד.

⁴³ יתרו כ, ט.

⁴⁴ פרש"י יתרו שם, ממכילתא שם.

טוש"ע או"ח סש"ו ס"ח. שו"ע אדה"ז שם סכ"א.

⁴⁵ ולהעיר מפ"י הראב"ע עה"פ: "טעם

כוננה עלינו – לתקן סבות ועלילות שלא הי' טורח להם ועמל בכל מעשיהם, וטעם כוננהו – שיהיו שלם, ע"ד אם ה' לא יבנה בית (תהלים קכו, א)."

⁴⁶ ראה המשך תרס"ו בסופו (ע' תקמב).

המשך תער"ב ח"ב ע' א'קכו. ועוד.

בחזקה.

בסוף). ובכמה מקומות כותבים "צדי"ק⁵⁴ (מצרפים לצד"י את האות שלאחרי זה – ק⁵⁵), שזה קשור⁵⁶ עם הדרגא דצדיק, בחינת יסוד כמ"ש⁵⁷ "צדיק יסוד עולם"⁵⁸.

צ:

האופן הרגיל שבו כותבים חז"ל וכו' אות זו (במילוי) הוא – "צד"י⁵³ (ללא ק'

לכאורה אין להביא רא"י מזה, "דהתם אות קמיי"תא קא דריש" (מגן דוד להרדב"ז אות צד"י), כדמוכח משאר האותיות דדריש בגמ' שם.

⁵⁵ ראה הערה הבאה.

⁵⁶ ראה מגן דוד שם: אות צ' מורה ביסוד כאשר נבאר בע"ה (וראה הנסמן בהערה 105) וא"ת שהרי אין קריאת האות צדיק אלא צד"י בלא ק', דהכי תניא בברייתא (דלעיל הערה 100) . . לא קשיא שהרי הק' לאחרי* הצ' וכאילו אתה מחברה אצל הצ' ומשלים קריאת צדיק, ומלמדי תינוקות של ספרד מלמדין צדיק בק'.

* בנדפס שם: לפני. ולכאורה הוא טה"ד.

⁵⁷ משלי י, כה.

⁵⁸ ראה פרדס שם: פירש בס' התמונה (תמונה ג אות צד"י) כי רמוזה בצדיק יסוד עולם. וכ"ה בקה"י מערכת צ'. אוה"ת נ"ך שם. לקוטי לוי"צ לתנ"ך וכו' ע' ז.

⁵³ ראה שבת קג, ב: שלא יכתוב . . גמין צדין, צדין גמין. ושם קד, א: צד"י כפופה וצד"י פשוטה. ועוד.

⁵⁴ ראה זח"א ב, ב (בהקדמה): אמר לה (הקב"ה) צדי צדי צדי צדי צדיק אנת* (נתבאר בספר הדרת מלך סי' עה (לד, א). אוה"ת נ"ך ע' תתקכ ואילך). ובאור הלבנה גריס: א"ל צדי צדיק אנת וצדיק אתקריאת. ובפרדס שער כז (שער האותיות) פכ"א (הובא באוה"ת שם ס"ע תתקכא): וכן לא נקרא צדיק אלא בהיותו מתייחד בצדק. וכן מפורש באותיות דר"ע אות צד"י: אל תקרי צד"י אלא צדק. וי"ג: צדיק. וראה הערה 103.

* ראה גם בס' שערי גן עדן להמקובל הרי" קאפל (קארעץ, תקס"ג) אות צד"י (פתח א): הרי שאמר (בוהר) ב' לשונות צד"י וצד"ק. וכן הוא נמצא בגמרא שלנו כו'. ולכאורה י"ל דכוונתו להא דאיתא בשבת שם: "צד"י כפופה וצד"י פשוטה צדיק כפוף צדיק פשוט". אבל

ויהי בשלושים שנה

החל מי"א ניסן ה'תשמ"ו החל הרבי שליט"א מלך המשיח לחלק מידי יום ראשון דולרים לצדקה | לרגל שלושים שנה לחלוקה המיוחדת, עליה התבטא הרבי שליט"א מלך המשיח שהיא "נצחית ולא שייך בה שינוי והפסק", מוגשת בזה סקירה מפורטת על החלוקה | מרתק

שנים ראשונות

"בבוקר בבואו מביתו חילק כ"ק אד"ש דולר לצדקה לכל אחד ואחת משעה 10:30 עד 11:45. הרבה מאנ"ש והת' לא נגשו לקחת מפאת מצב הרגל של כ"ק אד"ש". כך, במילים פשוטות אלו, מציין ביומנו אחד התמימים את אחת ההתרחשויות הדרמטיות וההיסטוריות ביותר בדור השביעי – תחילתו של מעמד חלוקת השטרות לצדקה.

הרבי שליט"א מלך המשיח מחלק שטרות לצדקה

בתחילה לא חשבו אנ"ש והתמימים שחלוקה זו תהפוך לנוהג קבוע. פעמים רבות קודם לכן חילק הרבי שליט"א מלך המשיח שטרות לצדקה, ורבים גם חשבו שבכך מדובר גם הפעם; אך כאשר גם בשבועות הבאים חילק הרבי שליט"א מלך המשיח דולרים ביום ראשון, הבינו כולם שנפתח עידן חדש: לאחר שזה מספר שנים לא מקבל הרבי שליט"א מלך המשיח אנשים ליחידות פרטית, ניתן עכשיו לגשת ולשוחח עם הרבי שליט"א מלך המשיח מידי יום ראשון בשבוע.

ביומן מיום ראשון כ"ג אייר ה'תשמ"ו, שבועות ספורים לאחר התחלת מעמד החלוקה, כתב א' התמימים כך: "לפני מספר שבועות כתבה אשה אחת לכ"ק אד"ש שנמצאת בחודש התשיעי להריונה וביקשה ברכה. במענה כתב לה כ"ק אד"ש שתבוא לקבל דולר לצדקה בחלוקת דולרים ביום ראשון", מה שמצביע במוחש על המעמד כמעין 'יחידות' במספר יומנים מצויין אף שהרבי שליט"א מלך המשיח לבש בעת החלוקה סרטוק משי, דבר שלא נהג לעשות באותן שנים (עד שנת תש"נ, אז החל ללבוש סרטוק משי באופן קבוע).

סיפור מעניין נוסף בהקשר לזה סיפר המזכיר ר' בנימין קליין: בהזדמנות מסוימת נכנס

ר' בערל יוניק ליחידות אצל הרבי שליט"א מלך המשיח עם כל משפחתו. בסיומה של היחידות אמר לו הרבי שליט"א מלך המשיח שיבוא גם כן בעוד עשר שנים; בחלוף עשרת השנים, שאל ר' בערל יוניק האם לבוא גם עתה עם כל המשפחה, כהוראתו של הרבי שליט"א מלך המשיח, אך המענה היה שכעת יבוא עם כל המשפחה למעמד חלוקת השטרות לצדקה, כי זאת היא היחידות' כעת.

סדר החלוקה

החלוקה הלכה אט אט והתמסדה. ביומן מיום ראשון ט"ו סיוון ה'תשמ"ז אנו מוצאים לראשונה ש"בשעה 9:45 נעלו ועד המסדר את מבואות הכניסה ל-770 למעלה, כהכנה לחלוקת הדולרים".

בשנים הראשונות של החלוקה עמד הרבי שליט"א מלך המשיח בלובי הכניסה של בית משיח 770, כשגבו הק' למעלית, והקהל עבר על פניו מפתחו של הפרוודור הסמוך לזאל הקטן אל עבר 'גן עדן התחתון', ומשם – דרך המדרגות הפנימיות – אל מחוץ לבית משיח 770, אנשים חשובים שהגיעו לחלוקה נכנסו ישירות מדלת הכניסה הראשית, מבלי שיצטרכו לחכות בכל התור.

לאחר סיום החלוקה, היה נוהג הרבי שליט"א מלך המשיח לנסוע לציון חותנו, הרבי הריי"צ. עובדה זו הקשתה על החלוקה, כיוון שהיה צורך לסיימה בשעה מוקדמת יחסית, על מנת שהרבי שליט"א מלך המשיח יספיק לנסוע. באחת הפעמים הציע ר' לוי יצחק פריידין לרבי שליט"א מלך המשיח לדחות את הנסיעה ליום שני, כך שהחלוקה תוכל להתנהל כסדרה, אך הרבי שליט"א מלך המשיח השיב שבשביל זה הוא יצטרך להתיר נדר.

מאוחר יותר, בתחילת שנת תנש"א, החל הרבי שליט"א מלך המשיח לנסוע בימי שני.

במהלך שנת האבילות על הרבנית הצדקנית מרת חי' מושקא, חילק הרבי שליט"א מלך המשיח דולרים בביתו שברח' פריזדנט, כאשר הקהל נכנס אל הבית מהכניסה הראשית, ויצא מן דלת המטבח. הרבי שליט"א מלך המשיח עמד אז בסמוך למשקוף הכניסה לסלון הבית.

באמצע חודש טבת ה'תשנ"ב הכניסו חברי ה'ועד המסדר' שינוי בסדר החלוקה שהיה נהוג עד אז: החלוקה נדחתה עד לאחרי תפילת מנחה, ואילו התפילה הוקדמה. הסדר החדש הואיל בכך שהחלוקה יכלה להימשך שעות נוספות.

לאחר שנת תשנ"ד השתנה מעט סדר התור: אל הלובי נכנסו מן הפרוודור הסמוך לזאל הקטן, כפי שהיה מלכתחילה, אך היציאה הייתה מן הדלת הראשית. נשים נכנסו וגם יצאו מן

הדלת הראשית.

סדר זה עדיין מתקיים בחלוקות מסויימות, כאשר מחלק הרבי שליט"א מלך המשיח בלובי הכניסה לבית משיח 770.

החל מכ"ד טבת ה'תשע"ג עברה החלוקה אל הזאל הגדול, וגם זמנה השתנה: היא מתקיימת לאחר תפילת מנחה במניינו של הרבי שליט"א מלך המשיח.

חלוקת דולרים ב'זאל' הגדול

השינוי התרחש בעקבות גורמים מסויימים שמציאותה של חלוקת השטרות לצדקה חרה להם, ועל כן הם ניסו פעם אחר פעם למנוע את קיומה.

כיום עומד הרבי שליט"א מלך המשיח בעת חלוקת הדולרים בסמוך למדרגות העולות לבימתו הק', והקהל עובר על פניו.

יומנים ו'פנינים'

יומניהם של התמימים מאז ועד היום מלאים ביומנים מפורטים מסדר החלוקה, מי עבר ומה אמר הרבי שליט"א מלך המשיח, באיזה שעה החלה החלוקה, ואירועים מעניינים שקרו.

הפעם הראשונה בה מופיע יומן שכזה היא בחלוקה הרביעית במספר, ביום ראשון, ב' אייר "תפארת שבתפארת", וכך נכתב בו: "כשהגיע הרבי מביתו (בשעה 10:35) - לאחר כמה רגעים יצא מחדרו הק', וחילק לכאו"א מהנוכחים שטר של דולר לנתינה לצדקה (בעת החלוקה הי' כ"ק אד"ש לבוש בסרטוק משי).

בעת החלוקה היו כאלו שבירכו את הרבי והרבי ענה להם: "אמן". לאחדים בירך הרבי בברכת "רפוי"ש, בשו"ט ושיהי' בשעה טובה ומוצלחת". כשעברה אישה אחת - שאלה הרבי: "האם את נוסעת ביום זה?" היא השיבה בחיוב, ובירכה הרבי בברכת: "נסיעה טובה".

כשעבר השליח הרב ש. קונין - סימן לו כ"ק אד"ש בשתי ידיו לשיר, והנ"ל החל לשיר הניגון ד"לכתחילה אריבער".

כשעברה אישה אחת - נתן לה הרבי דולר ואח"כ הוסיף ונתן דולר נוסף.

הסטענדריס

בפעמים הראשונות עמד הרבי שליט"א מלך המשיח ללא סטענדער, כשהוא אוחז בידו את חבילת הדולרים. לאחר מכן הובא השולחן שמשמש את הרבי שליט"א מלך המשיח בעת היחידות הכללית, והדולרים הונחו עליו.

בשלב מאוחר יותר הוכן מעין מתקן מיוחד ומרופד ש'הולבש' על השולחן, כך שיכל הרבי שליט"א מלך המשיח להישען עליו בעת החלוקה. לאחר זמן מה נקנה סטענדער מרופד בצורת מלבן העומד על ארבעה רגליים, עליו התקיימו החלוקות.

בשלב מאוחר יותר נגנב הסטענדער, ולכן בחלוקות שהתקיימו בין השנים ה'תשנ"ד – ה'תשס"ז השתמש הרבי שליט"א מלך המשיח שוב בשולחן של היחידות הכללית, כאשר עליו הונח מעין שרפרף, הדומה לזה המשמש את הרבי שליט"א מלך המשיח גם בחלוקת 'כוס של ברכה'. בשנת תשס"ז נקנה שוב סטענדער חדש, והוא משמש את הרבי שליט"א מלך המשיח עד היום.

בחלוקות שהתקיימו ב'זאל' הגדול השתמש הרבי שליט"א מלך המשיח בסטענדער מיוחד בצורת האות ר' אך בשנים האחרונות משתמש הרבי שליט"א מלך המשיח בסטענדער הרגיל גם בעת החלוקות שנערכות בזאל הגדול.

פעמים ספורות אירע שהרבי שליט"א מלך המשיח חילק על גבי הסטענדער שמשמש את הרבי שליט"א מלך המשיח לאמירת שיחות.

לאחר גמר החלוקה - המתין הרבי זמן מה (כנראה לבדוק אם יש עוד מישהו) ולאחר מכן נכנס לחדרו הק'.

חלוקת השטרות לצדקה - ארכה כעשרים דקות.

השמועה על המעמד המיוחד עשתה לה כנפיים, ויהודים רבים החלו להגיע אל בית משיח 770 בימי ראשון על מנת לקבל מהרבי שליט"א מלך המשיח דולר לצדקה, ולהתברך מפיו בברכת 'ברכה והצלחה'.

ביומן מיום ראשון ט' אייר, אנו מגלים כבר אורחים מיוחדים המגיעים במיוחד לזכות לקבל את ברכתו של הרבי שליט"א מלך המשיח: "היום בבוקר חילק כ"ק אד"ש לצדקה לכל

אחד ואחת - כפי שהחל לנהוג בימי ראשון לאחרונה וכרגיל לבש סרטוק משי.

בעת החלוקה כשעברה אשה א' לקבל דולר, ביקשה איזו ברכה וכ"ק אד"ש השיב לה: "שנשמע בשו"ט". כמו"כ היתה איזו בת שאמרה לכ"ק אד"ש בעת קבלת הדולר (באנגלית) "תודה", וענה (באנגלית) "יו וועלקאם". כשעבר הר"ר הלל פעוונזער שי' לקבל דולר, אמר לו כ"ק אד"ש "בשורות טובות" (הנ"ל קם מ'שבעה ל"ע - על אימו - לפני ימים אחדים), כמו"כ כשעברה אחותו (אשת הרב בערל יוניק שי'), אמר גם לה כ"ק אד"ש "בשו"ט".

המזכיר ריל"ג הציג לפני כ"ק אד"ש את הרב פרנקפורטר, המכהן כרב בפאריז ושוהה כעת בניו יורק. להלן תוכן (בלבד) מהדברים: כ"ק אד"ש: תודה על הפצת המעיינות. הנ"ל: הנה לפניכם החתן שלי, הוא 'טרי' (עתה נהי' חתן). כ"ק אד"ש: שיהי' בנין עדי עד. הנ"ל: שנזכה בקרוב ממש לביאת המשיח. כ"ק אד"ש: אמן. גם יחד.

לחלוקה הגיע גם הרב בלומנפלד מברזיל ולאחר שעבר ביקש כ"ק אד"ש לקרוא לו חזרה והוסיף לו דולר תוך שמציין עבור מה.

חלוקת הדולרים ארכה זמן מאוד קצר מאחר שרוב אנ"ש אינם מגיעים לחלוקה ע"מ לא להטריח את כ"ק אד"ש, ומקבלים דולר באמצעות המזכירות או ע"י ר' מאיר הארליג.

כמה פעמים בעת החלוקה מזכיר כ"ק אד"ש כי הדולר מיועד לצדקה. בסיום החלוקה הצביע בידו על כמה ושאל האם כבר קיבלו. אחרוני המקבלים הם המזכירים ועוזריהם.

משך החלוקה היה כ-25 דקות".

שבוע לאחר מכן הגיע האלוף דוד מיימון למעמד חלוקת השטרות לצדקה, כשאמר לרבי שליט"א מלך המשיח שהוא אלוף בצה"ל אמר לו הרבי שליט"א מלך המשיח: "תגן על ארץ ישראל בגוף ובנשמה".

בעקבות אורחים אלו החלו זורמים למעמד החלוקה מאות ואלפי יהודים מכל קצווי תבל, וביניהם שרים, ראשי ממשלות ואילי הון.

בט"ו סיוון נערכה בפעם הראשונה חלוקה ארוכה באופן יחסי, שארכה כשעה, זאת בעקבות האורחים הרבים שהגיעו לחג השבועות.

וכך זה נראה בעיני א' התמימים ששהו באותה שנה בבית משיח 770: "בשעה 10:08 לערך הגיע כ"ק אד"ש מביתו. קהל גדול של אנשים מכל שכבות הציבור כבר נכח במקום, מגוון של אורחים שהגיעו לחג השבועות בנוסף לאנ"ש והת' שי'. כעבור כ-3 דקות יצא כ"ק

אד"ש מחדרו והחל לחלק שטר של דולר לצדקה לכאו"א.

בתחילה ניגשו הנשים, ולאחר כ-20 דקות הגברים. כשעברו שלושה חתנים הנוסעים לאה"ק (אלפרוביץ', הלפרין ואזדאבא) נתן כ"ק אד"ש דולר נוסף לכל אחד מהם באומרו שהדולר מיועד עבור הכלות. א' החתנים שאל את כ"ק אד"ש מתי לתת את הדולר לכלה? וכ"ק אד"ש אמר "אחר החופה". לפי גירסא שניה כ"ק אד"ש הוסיף ואמר שהדולר אינו במקום הטבעת. כשעברו הרבנים הכט, ביסטריצקי ואשכנזי מאה"ק נתן כ"ק אד"ש דולר נוסף לכל אחד מהם עבור סיום הרמב"ם (כנראה במצרים) [הערת המערכת: ביומן אחר נכתב כך: להר"מ אשכנזי נתן הרבי דולר "לצדקה בביהכנ"ס בכפ"ח", ושיחליף למעות ארה"ק. להר"ל ביסטריצקי - דולר נוסף לתת ב"סיום הבא בטבריא". להר"י הכט - ל"ביהכנ"ס באילת" ושיחליף למעות ארה"ק].

החלוקה הסתיימה לערך בשעה 10:50 וכ"ק אד"ש שב לחדרו".

לימים, החל לצאת עלון שבועי מטעם מערכת 'פאקס א שיחה' ובו פנינים מחלוקת השטרות לצדקה.

בשנים המאוחרות יותר הוציאו מספר תמימים גיליון בשם 'חדשות מבית משיח', עם תיאור החלוקה ופנינים מתוכה.

כתבת שער בניו יורק טיימס'

בין אלו שהגיעו לחזות בפלא הזה היה גם כתב של העיתון הנפוץ 'ניו יורק טיימס', שתיאר את מה שראו עיניו בהרחבה בעיתונו: "הם הופיעו ביחד עם הגשם, מוקדם מאוד, ביום ראשון חורפי, כאשר רוב ברוקלין עדיין נמה את שנתה. בתחילה הגיעו מאות, ובהמשך אלפים התחילו להתאסף. גברים חיוורים בעלי זקנים מאפירים, חובשים כובעי "פדורה" שחורים, מאחוריהם נגררות נשים, ומסביבם ילדיהם.

כרגיל, התור מתקדם לאיטו, בדממה, על המדרכות הרחבות של איסטערן פארקוויי. הוא ממשיך לתוכו של חלל בית כנסת גדול בפנינת רחוב קינגסטון. כרוה ענקית בצבעי אדום-צהוב עזים מתנפנת ברוחות החזקות מחוץ למרכז ליובאוויטש העולמי, וזו מודיעה: "משיח בדרך" - בעברית ובאנגלית - "זוי וואנט משיח נאו!"

המאמינים הרועדים מיראת כבוד, הגיעו לקבל שטר דולר חדש וברכה מאיש מלכותי לבוש מקטורן ארוך ומעוצב. לגואל יש שם: הרבי מליובאוויטש. הרבי השביעי של שושלת ליובאוויטש. הנביא החסידי של קראון הייטס.

"אל תתבונן בפניו", לוחשת אירינה קרנסלאייקה מרוסיה, מפוחדת מה, לבנה הצעיר. אירינה ובנה מתקדמים בתור וכבר נמצאים קרוב מאוד לייעד: המנהיג המתבודד בן 89 של התנועה היהודית. "אל תסתכל על האיש הקדוש", היא מזכירה לו.

בודדים בלבד מצליחים להסתכל עליו. עיניו התכולות המחשמלות לא מאפשרות זאת. בכל יום ראשון, האיש שחזק מספיק להשפיע על הפוליטיקה של מדינה שלא ביקר בה לעולם, מחלק דולרים לאדוקים ולסקרנים. אלפים מכל אחד מהקטגוריות, חולפים על פניו להעיף מבט חטוף ואולי החלפת מילים מספר. שני גבאים - שניהם רבנים - שולפים חבילות שטרות חדשים משקיות חומות ומעמידים אותם על השולחן המכוסה במפת קטיפה ירוקה.

הכתבה ב'ניו יורק טיימס'

אילי הון ומנהיגים כלכליים עומדים כתף לכתף עם מקבצי נדבות, יהודים חרדים מצטופפים בתור ליד פוליטיקאים. גם בוב דילן הופיע כאן שבוע אחד. השגריר מישראל בשבוע הבא. תריסרי שרי ממשלת ישראל וחברי כנסת כוללים באג'נדה שלהם ביקור אצל הרבי בכל נסיעה לניו-יורק.

הרבי לעולם לא זז ממקומו עד שהתור מסתיים. לפעמים זה לוקח ארבע שעות, ולעמים גם שמונה!

"רבי, אחותי גוססת". אישה שברירית מאנגליה ניגשת לרבי. על פניה דמעות כאב וצער. "אני מרגישה כה בודדה. אנא עזור לי". הרבי מעניק לה דולר נוסף ומזכיר לה לתרום את שני השטרות לצדקה. היא מודה לו, ותוך כדי היא מוצאת את עצמה נדחפת קלות על ידי סדרנית. הנה היא מתחת למשקוף עץ אלון, ומשם לרחוב. חילופי הדברים, ארוך באופן יוצא מן הכלל, ארכה כמעט דקה שלמה.

אין שאלה או בקשת חיים אנושית שלא הועלתה בתור חלוקת הדולרים. נשים עקרות, מיאושות, מתחננות לברכה ותפילה מיוחדת. ישנם גברים שבאו לבקש ברכה לשלום בית, ואחרים שמזלם עזבם בעסקים. "הייתי רוצה לדעת את יעודי בחיים", מבקשת אישה אחת. "אני זקוקה לברכה לרכישת רכב חדש", מבקשת השנייה.

הכתבה ממשיכה עוד ועוד על פועלו של הרבי שליט"א מלך המשיח ועל השפעתו הנרחבת על כל תחומי החיים היהודיים.

משיב לשאלות כל ישראל

מעמד חלוקת השטרות לצדקה מהווה מעין מגדלור של תורה והוראה לכל בני ישראל. כאן עונה הרבי שליט"א מלך המשיח לשאלות, מכאן מורה הרבי שליט"א מלך המשיח הוראות, כאן נותן הרבי שליט"א מלך המשיח עצות, מכאן אורה יוצאת לעולם כולו.

בין שאר האח"מים שהגיעו לחלות את פני הקודש בחלוקת הדולרים ניתן למנות שתי ראשי ממשלות בארץ ישראל, פרזידנט, עשרות שרים וחברי כנסת, מאות אנשי עסקים ופוליטיקאים אמריקאיים, ורבבות עמך בית ישראל.

על אף שבאופן כללי לא נועדה החלוקה על מנת לשוחח ארוכות עם הרבי שליט"א מלך המשיח, הרי שבמקרים יוצאי דופן, דוגמת אנשים חשובים שהגיעו לחלוקת השטרות לצדקה, התארכה השיחה לדקות ארוכות.

דומה ששיא השיאים נשבר בי' סיוון ה'תש"נ אז שוחח הרבי שליט"א מלך המשיח עם הרב צבי כהנא, ראש ישיבת "הרי יהודה" הליטאית, שהגיע בשביל לבקש מהרבי שליט"א מלך המשיח את תגובתו לדבריו של אדם כלשהו מבני ברק שטען טענות מסוימות נגד חסידות חב"ד בכלל, ונגד הרבי שליט"א מלך המשיח בפרט. השיחה לקחה אז כ-45 דקות.

כפליים לתושיה

לרבים מבין העוברים נותן הרבי שליט"א מלך המשיח דולרים נוספים מלבד הדולר שמקבלים כולם; לאישי ציבור שעוברים ומשוחחים עם הרבי שליט"א מלך המשיח הוא נותן דולר נוסף, תוך שאומר "כפליים לתושיה"; לאנשים שמביאים לרבי שליט"א מלך המשיח ספר כלשהו, מעניק הרבי שליט"א מלך המשיח דולר נוסף בעבור הספר, כשמוסיף "על ספר צריך לשלם"; לאלו שמודיעים לרבי על נסיעה וכדומה, מוסיף הרבי שליט"א מלך המשיח דולר על מנת לתיתו במקום אליו הם נוסעים.

היו גם מספר אנשים שעברו בחלוקה, והרבי שליט"א מלך המשיח שם לב לכך שהם החלו לגדל את זקנם, ונתן להם י"ג דולרים, כנגד י"ג תיקוני דיקנא...

בשנת תשמ"ח עברו בחלוקת השטרות לצדקה בני משפחת שאקי. האב, אבנר חי, אז חבר כנסת מטעם המפד"ל, ונלחם בחירוף נפש ממש למען תיקון חוק 'מיהו יהודי', כהוראתו

של הרבי שליט"א מלך המשיח.

בני המשפחה שוחחו עם הרבי שליט"א מלך המשיח, ולפתע הוציא הרבי שליט"א מלך המשיח מעטפה סגורה מכיסו, והביא אותה לאבנר חי שאקי, באומרו שזוהי ההשתתפות שלו במאבקו למען שלימות העם.

אנקדוטה מעניינת נוספת: באחת הפעמים עבר בחלוקת השטרות לצדקה אדם שערך 'דינר' לטובת מוסד מסוים, וביקש מהרבי שליט"א מלך המשיח חבילה של מאה דולר בשביל התורמים...

חלוקת בשנים ה'תשנ"ג-ד

מאז כ"ז אדר ראשון ה'תשנ"ב, נשתנו סדרי בראשית. שוב לא חילק הרבי שליט"א מלך המשיח מידו המלאה הקדושה הגדושה והרחבה.

לא רק חלוקת השטרות לצדקה הופסקה, אלא גם חלוקות אחרות. ביומן מיום ה' תשרי ה'תשנ"ג נכתב אודות סדר חלוקת ה'לעקאח' באותה שנה: "עם סיום המנין הרשמי הודיע הגבאי שבעזר"ה מחר בערב (לאחר צאת השבת) תחל חלוקת ה'לעקאח' המסורתית, ע"י חברי כולל מזכירות כ"ק אד"ש (שלא כמידי שנה), לאנשים נשים וטף".

אנ"ש והתמימים מחכים להיכנס אל הקודש

בהמשך, נכתב על החלוקה עצמה: "כשעה לאחר צאת השבת התאסף קהל גדול בחצר בית רבינו (לאחר ששמעו אודות חלוקת הלקה הערב). ואכן נודע, שהמזכירים הכניסו לג"ע העליון את כל קופסאות הלעקאח (כ-10 במספר) והריל"ג הגישם לכ"ק אד"ש. הרבי חכה עד שיפתחו

וירימו את הכיסוי הפנימי (באופן שיראה את הלעקאח עצמו) של כל הקופסאות, ואז הניד בראשו הק' לחיוב. בקופסא הראשונה גם נגע הרבי והזיז אותה. אחת הקופסאות שהגישו

הצילום

כידוע, גם מעמד חלוקת השטרות לצדקה מתועד.

מקומו של הצלם בעת החלוקות בימי ראשון (גם בשנים האחרונות בהם מתקיימת החלוקה ב'זאל' הגדול) הוא בין המשמש בקודש לבין הרבי שליט"א מלך המשיח, ובחלוקות המתקיימות במשך השבוע בזאל הגדול, בדרך כלל הצילום הוא באמצעות המצלמה הנמצאת על אחד העמודים.

בתחילה המתעד את החלוקה היה ר' לוי יצחק פריידין, לאחר מכן נטלו על שכמם את תיעוד החלוקה ארגון W.L.C.C, ובשנים האחרונות המתעדים הם ארגון L.E.M.M.

עד שנת תשנ"ב יצאה מדי שבוע קלטת של 'פנינים מחלוקת דולרים', ובהם דברים מיוחדים שאמר הרבי שליט"א מלך המשיח. כיום, מועלה כל שבוע הווידאו המלא של חלוקת הדולרים לאתר חדשות חב"ד 'הגאולה'.

אפיזודה מעניינת בקשר עם הצילום מובאת ביומן מחלוקת השטרות לצדקה בכ"ב סיוון ה'תשמ"ו: "בעת חלוקת הדולרים לצדקה, עמד רלוי"צ פריידין וצילם. כשעבר בעצמו שאלו הרבי האם יש מישהו שיצלם אותו... הוא ענה – אולי בשבוע הבא, ואד"ש אמר "עד שבוע הבא יכול המשיח לבוא..."

לרבי היתה מכוסה עדיין עם הכיסוי הפנימי והרבי הגיב בתמיהה, ואז הרימה המזכיר והרבי אישר. המזכיר מיד הוציאם, וחברי הכולל – לבושים בסירטוק ובבגדי שבת – עמדו בחצר הסוכה וחילקו לקהל ההמונים חתיכות לעקח תוך כדי ברכה (לאחר התבוננות על מקום מי עומדים, ובשם מי מחלקים) א זיסע יאר, און דער רבי זאל זיין געזונט (שנה מתוקה ושהרבי יהיה בריא).

גם הנשים לא קופחו ונשות ועד המסדר (הנוהגות לדאוג ל'סדר' בכל החלוקות של הדולרים וכו' – בנוכחות כ"ק אד"ש) עמדו בפתח עזרת הנשים, וחילקו לכל מאן דבעי חתיכת לעקח מכ"ק אד"ש". אותה דבר אירע גם בשנה הבאה, ה'תשנ"ד.

הפעם הראשונה שחילק הרבי שליט"א מלך המשיח בעצמו לקהל, הייתה חלוקת

המצות לפני פסח, וכך מספר א' התמימים שנכח במקום: "ב-770 למטה כבר המתינו מאות מתושבי השכונה לעת חלוקת המצות ע"י חברי הכולל כמידי שנה. עדיין לא הי' ברור האם כ"ק אד"ש מה"מ יחלק בעצמו לחברי הכולל. מחמת הספק המתינו בצפיפות ליד הדלת הצדדית (המשמשת לכניסה ויציאה לאוהל) רבים מעורכי הסדרים וגם שלוחים וחברי הכולל כדי לקבל את המצות. המצות שהובאו הונחו על השולחן בחדר המיוחד, ולאחר שהכל הי' ערוך ומסודר נכנס הריל"ג אל הקודש פנימה ושאל את כ"ק אד"ש מה"מ בהנוגע להפרשת חלה וכ"ק אד"ש מה"מ הסכים ויצא אל החדר המיוחד להפרשת חלה. כ"ק אד"ש מה"מ הוציא מכל קופסה וקופסה חבילה אחת של פאונט כשלפנ"כ בירך את הברכה. קרע כל חבילה וחבילה. והוציא מכל חבילה חתיכה והכניסה בתוך שקית ניר שאחזו הריל"ג.

אחר כך שאל הריל"ג האם כ"ק אד"ש מה"מ יחלק כמידי שנה לשלוחים את המצות. כ"ק אד"ש מה"מ הסכים מיד. הריל"ג שאל: אולי למען הסדר - שיוכלו להכנס ולצאת - זה הי' ליד פתח חדרו של הרבי. הרבי הסכים, וחזר לחדרו. כ"ק אד"ש מה"מ ישב על פתח חדרו, ובזה אחר זה עברו מקבלי המצות. תחילה עברו השלוחים ועורכי הסדרים. חבילות של פאונט הונחו על השולחן, וכ"ק אד"ש מה"מ הרימם מהשולחן ונתן לכל אחד ואחד. אחדים קיבלו 2 חבילות. כ"ק אד"ש מה"מ היה כל העת במאור פנים מיוחד והביט בחזקה על כל אחד ואחד מהעוברים. בהמשך נתן הריל"ג כל חבילה לכ"ק אד"ש מה"מ וכ"ק אד"ש מה"מ נתן לכולם. כשסיימו הכל לעבור שאל הריל"ג אודות אלו המקבלים מידי שנה מצות יחידות מהרבי האם הרבי יחלק להם עכשיו או בלילה. כ"ק אד"ש מה"מ הניד לחיוב שיחלק עתה, ואז עברו אלו שעסקו במלאכת אפיית המצות, אלו המקבלים מידי שנה לסיבות שונות, וכן חברי המזכירות. הריל"ג מסר לכ"ק אד"ש מה"מ את המצות וכ"ק אד"ש מה"מ נתן לכל אחד ואחד. הרב ישראל שמעון שי' קלמנסון הביא ארגז יין לכ"ק אד"ש מה"מ וכ"ק אד"ש מה"מ הניד לו בראשו הק' ונתן לו מצה. כשעבר הת' יוסף יצחק שי' הלברשטאם אמר המשב"ק ש.ב.ג. ער האט שטארק געהאלפן. כ"ק אד"ש מה"מ אמר בפיו משהו והניד בראשו ונתן לו מצה. החלוקה נמשכה כ-7 דקות מ-5:06 עד ל-5:13.

כשהסתיימה חלוקת המצות לכל המקורבים, הודיע הריל"ג לכ"ק אד"ש מה"מ "דאס איז אלעס". הזיזו את השולחן, וכ"ק אד"ש מה"מ עמד להיכנס בחזרה לחדרו, אלא שלפתע נשמעו בחלל החדר דפיקות שהגיעו מכיוון דלת ג"ע התחתון. כ"ק אד"ש מה"מ המתין עד שפתחו הדלת, ובעד הדלת נכנס הרה"ח ר' שניאור זלמן שי' גורארי' וכ"ק אד"ש מה"מ נתן לו מצה.

ב-770 התאסף קהל עצום לקבלת המצות שכ"ק אד"ש מה"מ נתן, ומשלא הספיקו

הוציא הריל"ג עוד כמה חבילות, אך הם כמוכן לא היו מידי כ"ק אד"ש מה"מ.

שמחת הציבור היתה רבה על שזכו לקבל מכ"ק אד"ש מה"מ בעצמו את המצות. [יצויין כי זה הדבר הראשון שזוכים לקבל מידי כ"ק אד"ש מה"מ מאז ז"ך אד"ר].

'יודעי דבר' יציינו את היום הזה כא' הימים הגדולים מאז כ"ז אד"ר, מאחר והתרחשו בו דברים דראסטיים כמו - מכירת החמץ אתמול, ביעור חמץ היום ע"י כ"ק אד"ש מה"מ, והפרשת חלה (שבפעם הקודמת - ב' ניסן - שלל כ"ק אד"ש מה"מ) ובעיקר חלוקת המצה בידו הק".

אמנם אירע מספר רב של פעמים במהלך השנה שאנ"ש והתמימים ל'יחידות', כאשר הרבי שליט"א מלך המשיח ישב בפתח חדרו הק', והקהל עבר על פניו.

הרבי שליט"א מלך המשיח מחלק שטרות לצדקה

בחלוקות אלו וכן ב'יחידות', עבר התור במדרגות

הפנימיות אל עבר הלובי, שם יצא בדלת הראשית, כאשר הרבי שליט"א מלך המשיח יושב בפתח חדרו הק'.

הפעם היחידה בשנתיים אלו שבהם חילק הרבי שליט"א מלך המשיח שטרות לצדקה, היה בכ"ו תשרי ה'תשנ"ד. כך מתאר א' התמימים ששהו אז בבית משיח 770 באותה תקופה את האירוע המרגש: "בשעה 7:40 נוגע אודות תפילת ערבית הקרבה ובאה... בסיום התפילה יצא כ"ק אד"ש מה"מ למרפסת. הש"צ אחז באמצע קדיש בתרא, ובסיומו לנגן "יחי אדונינו מורינו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד". . . לסיום סימן על סגירת הווילון. השעה היתה 8:09.

מיד לאחמ"כ עברו ביחידות על פני כ"ק אד"ש מה"מ חתנים וכלות, ברי ובנות מצווה ומשפחותיהם, ואורחים שעדיין לא עברו בהזדמנויות קודמות, אלא שמה רבה היתה ההפתעה: ראשוני העוברים היו החתן וכלה, שזה עתה יצאו מחופתם, וברגע שניגשו אל הקודש נתן הריל"ג לכ"ק אד"ש מה"מ דולר וכ"ק אד"ש מה"מ קיבלה בידו השמאלית, והמזכיר אמר להם שיקחו דולר מידו של כ"ק אד"ש מה"מ. הזוג הטרי לא קלט את המתרחש,

אך היתה זו הפעם הראשונה מאז כ"ז אדר בה מחלק כ"ק אד"ש מה"מ דולרים... וכך החלו לעבור בני המשפחה ושאר החתנים וכלות שעמדו בתור וכל אחד קיבל דולר מידו הק', כאשר ברוב הפעמים פתח כ"ק אד"ש מה"מ אצבעותיו והריל"ג נתן דולר, ולאחמ"כ הגיש העובר את ידו ולקח את הדולר מידי כ"ק אד"ש מה"מ. כו"כ פעמים אף הגביה כ"ק אד"ש מה"מ את ידו והושיטה ע"מ למסור את הדולר לעובר.

מאחרוני העוברים היה המשפיע הדגול הרה"ח ר' מענדל פוטרפס, שמשראה כ"ק אד"ש מה"מ אשר קשה עליו הגישה, הושיט את ידו עד לאמצע השולחן ע"מ לתת לו והניד בראשו הק' כמ"פ.

להנגיד החסידי הרה"ח יוסף יצחק הכהן שי' גוטניק שביקש "איך בעט ביים רבי'ן איך זאל מצליח זיין אין די חיפושים פון זהב און אבנים טובות" [= אני מבקש מהרבי שאצליח בחיפושים של הזהב ואבנים טובות] - ענה כ"ק אד"ש מה"מ "אמן" והניד בראשו הק'.

בין העוברים הי' גם אחד שמסר ד"ש מביתו בבית הכנסת שבמוסקווא, מרת דברוה ורניקה, המטפלת בעניין פדיון הספרים, וכ"ק אד"ש מה"מ הניד לו בראשו הק'.

עם יציאת ראשוני העוברים ביחידות החוצה נודע לרבים ע"ד ההפתעה שכ"ק אד"ש מה"מ מחלק דולרים. גודל ההפתעה הי' עד כדי כך שרבים תמהו: "מה הרבי מחלק ביד ימין?!"... [ולהם יאמר: שאט אט ברגע כמימרא הדבר יהיה, "עתה ידעתי כי הושיע ה' משיחו... בגבורות ישע ימינו"], ומיד החל להישרך תור ארוך והרבה מהאורחים שכבר עברו לא רצו לפסוח על הזדמנות חשובה כזאת, אלא שכעבור 16 דקות עצרו את התור, לאחר שחברי המזכירות ראו שעוברים אנשים שכבר עברו ביחידויות הקודמות. בחלק גדול מהקהל שעדיין המתין בחוץ היו גם ברי מצוות וכו' שעדיין לא זכו לעבור, ותקוות כולם היא שלמחרת היום תתקיים שוב יחידות עם חלוקת דולרים לצדקה.

השעה היתה 8:25. גבאי הצדקה זכו בפעם הראשונה אחרי כ"ף חודשים להכריז "פדיון דולרים". הקהל כמובן לא קימת בנתינה, וכמים הפנים.

מאוחר יותר, בשעות הלילה, התקיימה התוועדות חסידית ב-770, בה התוועד בין השאר הרב חשד"ב ליפסקער שי' ואורחים חשובים מאה"ק. ההתוועדות אירעה לרגל הגילוי החדש, והרב ליפסקער ציין שבערב זה מלאו 20 חודשים בדיוק לחלוקת הדולרים בפעם האחרונה, יום ראשון כ"ו אדר א' ה'תשנ"ב, אשר בשעה זו, 8:00 בערב לערך, נסתיימה אז חלוקת הדולרים, ועתה החלה זו לאחר השעה 8:00: "...".

אי אפשר לשנות את פרטי הנבואה!

במו אוחינו שמענו את הנבואה מהרבי עצמו, כי יש לפרסם, יש לחיות, יש להאמין; כיצד אפוא יש אפשרות לשנות את פרטי הנבואה ללא ששמענו כזאת מהרבי מלך המשיח שיל"ו? רק הוא לבדו יכול לשנות אצלנו מסרים. ומי הוא זה ואי זה הוא אשר ערב לבו אותו לאמר "שונו פני הדברים" | נאזמו של הרב זמרוני ציק שליח הרבי שליט"א מלך המשיח לעיר הגאולה בתי"ם, ומנהל האגודה למען הגאולה האמיתית והשלימה | י"א ניסן ה'תשנ"ה

ברשות אדונינו מורינו ורבינו מלך המשיח שיחי' לעולם ועד.

הבה נתבונן בסיפור יציאת מצרים. העם מתחיל לצאת ממצרים כשהתחושה היא ביטחון גמור שככל שמשתחררים יותר – הניסים אמורים להיות גדולים יותר. אך לא. המצב מחמיר עד שהם מוצאים את עצמם במבוי סתום; הים מלפנים ומאחור המצרים. שוב העם מפקפק ואין צורך לפרט. לבסוף שבט בנימין ונחשון בן עמינדב קפצו לים, הים נבקע והעם עבר בתוכו.

הרב זמרוני זעליג שי' ציק

נשאלת השאלה, לשם מה היה צורך ביציאה שכזו. וכי לא יכול הקב"ה לבקוע את הים מתחילה ובכך לחסוך סיפור של ספקות, בושות וכו'. והמענה לזה הוא שהקב"ה רצה שהעם יגלה כוחות פנימיים וחבויים ושיסייע בעצמו לגאולה.

וכך הם פני הדברים היום: הקב"ה רוצה שנגלה כוחות פנימיים, כוחות אמונה נעלמים.

לתועלת העניין אצטט כאן סיפור תנכ"י חסידי: ירבעם בן נבט הקים מזבח בבית א-ל ועמד להקריב עליו. ה' שולח אליו נביא ביתרה בו ויזהירו שאם אכן יקריב – ישבר המזבח לשניים וכל הדשן יישפך. ירבעם קורא לתפסו ולאסרו אך ברגעים אלו ידו משתתקת.

הוא בוכה ומחנן לנביא, והיד מתרפאת. ואז מבקש את הנביא להתארח מעט בביתו, אך הנביא מסרב באמרו כי נצטווה לקיים שליחותו ללא סטייה וללא אכילה ושתייה באמצע. ירבעם מניח לנפשו, אך נביא שקר מקומי רוצה לארחו בביתו. כשטען שוב הנביא כי אינו

יכול, הסביר הנביא כי גם לו נבואה מאת ה' ועל פיה שונו מספר פרטים בנבואה הקודמת וביכולתו לישב ולסעוד עמו.

סוף דבר: הנביא אוכל עמו והקב"ה מתנבא לנביא השקר, ומודיע שיהרוג את הנביא שהפר את דברי ה', ואכן הכישו נחש בדרכו לביתו. ומקשים המפרשים וכי למה שייענש, והלא הנביא-שקר אשם בכך שייצג עצמו כנביא אמת? ומסבירים שחטאו היה בכך שהשלים עם שינויים בנבואה ללא שישמע זאת מהקב"ה בעצמו: שינוי נבואה יתכן אך ורק ע"י מוסר הנבואה בעצמו!

במו אדונינו שמענו את הנבואה מהרבי עצמו, כי יש לפרסם, יש לחיות, יש להאמין; כיצד אפוא יש אפשרות לשנות את פרטי הנבואה ללא ששמענו כזאת מהרבי מלך המשיח שיל"ו? רק הוא לבדו יכול לשנות אצלנו מסרים. ומי הוא זה ואי זה הוא אשר ערב לבו אותו לאמר "שונו פני הדברים".

בי' שבט הגדול (תשנ"ג) כשכולם חששו מה עלול להתרחש ב'הכתרה', נסעתי עם נהג מונית ובדך שאלני מה עומד לקרות. עניתי שיהודים מכל העולם יתאחדו בקריאה זו.

לאחר ימים מספר שוב נודמן לי לנסוע אתו, והוא מספר: "הגיע 12:00 בלילה הרמת את מכשיר הקשר והודעת, חבר'ה, בשעה זו כל העולם כולו מכריז 'יחי אדונינו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד' – הבה הכריז זאת עימם יחד, וכל הנהגים הכריזו בקשר את ה'יחי'.

"והנה ה' נצב עליו" אומד אדמוה"ז בתניא; עלינו לצייר לעצמנו את הרבי שיל"ו עומד ובידו הק' מניף כאומר ותובע – נו! מה אתך, מדוע ולמה הנך מחכה. זוהי המחויבות האמיתית שלנו אל הרבי. ועל כך צריכים אנו לעשות חשבון נפש. בי"א ניסן.

ה"ר שנזכה מיד לראות את מלכנו מוליכנו לגאולה האמיתית והשלמה ע"י הרבי מלך המשיח שיחי' לעולם ועד ברגע זה מממש!

יחי אדונינו מורינו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד!

נדפס לזכות

כבוד קדושת

אדונינו מורינו ורבינו

מלך המשיח

שיחי' לעולם ועד

לזירוז התגלותו המלאה לעיני כל בשר

*** * ***

יחי אדונינו מורינו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד!